

Nagyszebeni

KATH. EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ.

Előfizetés egész évre 1.50
Egyes szám ára 14 fillér.

Szerkeszti és kiadja :
Róm. kath. plébánia hivatal
Nagyipiac 2.

Megjelenik minden hó 15-én.

Oltáregyleti közgyűlés.

Az oltáregylet f. 1914. évi február hó 8-án délután 3 órakor tartotta évi közgyűlését az áll. polg. fiúiskola rajztermében. Jelen voltak a Herceg-Plébános úr, mint az egylet igazgatója, a tisztikar, a választmány és mintegy 70—80 tag.

1.) A Plébános úr megnyitó beszédében emlékezteti a tagokat a mult 1913. évi dec. hó 15-én és 16-án a nagyszebeni kath. Patronage által, a Szociális Missiótársulat Országos Szövetségének közreműködésével rendezett két napos kurzusra, mely alkalommal az ott előadásokat tartott két missiótársulati nővér tanácsai alapján azt indítványozza, hogy alakítsuk meg Nagyszebenben is a *Nővédőegyesületet*, amely a budapesti központi egyesülettel és a többi városok hasonló célú és munkájú fiókegyesületével állandó összeköttetésben legyen. Örömmel jegyzi meg, hogy az Oltáregylet tagjai közül többen már eddig is foglalkoztak szociális-karitatív munkával; javasolja egyúttal, hogy a Nővédőegyesület megalakítása az Oltáregylettől és az Oltáregylet szellemében induljon meg és legyen egy általános elnöknője és legyenek egyes szakosztályai, (a meglévőkön kívül pl. gyermekágyas asszonyoknak és családjaiknak egy időre való gondozása és ellátása, gyermekvédelem, fiatakoruak tovább képzése, megtevédetteknek látogatása a börtönben, vasuti missió stb.) amelyek mindegyikének élén szintén egy tag álljon, aki a maga szakosztályának tagjaival egyöntetű, felebaráti szeretettől indított szociális munkát végezzen. A szociális kurzus alkalmával már jelentkezett hölgyeket és a mai közgyűlés folyamán és ezután jelentkezőket, majd a nagybőjtben hívja össze és

reméli, hogy Isten segítségével akkor megalakul Nagyszébenben is a Kath. Nővédőegyesület.

A Plébános úr köszönetet mond az Oltáregylet minden egyes tagjának egész évi munkájáért további kitartásra buzdítva őket. Az új rendes és pártoló tagoknak oltáregyleti kötelességeiket sorolja fel. *A rendes tagoké:* havonként 2-szer, minden hónap első és harmadik szerdáján d. u. télen $1\frac{1}{2}3-1\frac{1}{2}5$, nyáron 3—5 óráig munkaóra (templomi ruha varrás és javítások); minden hónap első csütörtökjén d. e. 10 órakor szt. misehallgatás az Oltáregylet élő és meghalt tagjaiért; ugyanaz nap d. u. 5 órakor szentségimádás; időnként közös gyónás és szt. áldozás; 48 fill. évi tagsági díj befizetése. *A pártoló tagoké* kötelessége évi 4—5 korona tagsági díjainak pontos befizetése. Hálás köszönetét fejezi ki a Herceg Plébános úr az egyesület minden egyes tagjának, első sorban a rendezőknek azért az ovációért, amit a mult 1913. évi nov. hó 9-én rendeztek, mely alkalommal az Oltáregylet, mint ilyen derekasan kivette a maga részét a lelkes munkából és rendezésből.

2.) A közgyűlés következő pontja *Bernitzkyné* német felolvasása az *oltáregyletben végzett munka* címen.

Általánosságban a munka nemesítő hatásáról szól, majd ügyesen az Úr Jézus érdekében végzett munka végtelen értékére térve át, buzdítja a tagokat a munkaórákon való buzgó részvételre. Leírja, miként folyt le egy ilyen kedves délután, melyben Jézusért dolgoznak. Mert ott, amikor egyházi ruhákat varrnak vagy javítanak Jézusnak szolgálnak, mint az evangéliumi jámbor asszonyok. Mily boldog lehetett az, aki az utolsó vaesora asztalának terítőjét varhatta! Az oltáregyleti tag ebben a boldogságban részesül, ha az oltár számára dolgozik. Az itt végzett munka az eucharisztikus Jézus szeretetére visz, amiként szeretetből fakad s így lesz a munkaórákon való lelkiismeretes részvétel az Oltáregylet kettős céljának, az imádnak s a szegény templomok felkarolásának tetteváltása.

A Plébános úr köszönetet mond a közgyűlés nevében a tartalmas, szép felolvasásért és buzdítja a rendes tagokat a munkaórák további látogatására, mert noha a mi templomunk felszerelése jelenleg majdnem teljes, a környékbéli szegény templomok annál inkább rá vannak szorulva a támogatásra.

3.) *Szakátsné* (titkár) évi jelentését olvassa fel, melyet *Tudósítónk* más helyén közlünk. A Plébános úr németül és magyarul köszönettel veszi tudomásul a nagy gonddal és fárad-

sággal összeállított évi jelentést. Egyik pontját, tagoknak gyűjtését a közgyűlés további figyelmébe ajánlja abból a célból, hogy minél többen sorakozzanak az Üdvözítő zászlója alá.

4.) Adamkovitsné indítványára Főméltóságú Hohenlohe Klodwigné Herceg-Asszonyrak, az Oltáregylet tiszteletbeli elnök-nőjének a közgyűlés üdvözlő táviratot küld.

5.) A következő pont *Bod Péterné* felolvasása a *takarékosságról* s a vele kapcsolatos *egyszerűségről*.

Egyik fővárosi lap nyomán, mely hazánk szebbelkű asszonyaihoz intézett soraiban megdöbbenő szinekkel eseteli azon örült költekezést, mely gazdasági tekintetben amugy is rosszul álló hazánkat romlásba döntheti, a nők fényűzéséről, annak okairól elmélkedik s bátor hangon a takarékosságra, az egyszerűséghez való visszatérésre szólítja fel a hallgatókat. A tárgy lát-szólag nem tartoznék az Oltáregylet körébe vágónak, de ha tudatában vagyunk annak, mily hatása van az öltözködésnek, az egyszerűségnek a valóságosságra és az erkölcsre, bizony nekünk is komolyan kell fellépnünk az oktalan, és erőnkön felül való költekezés ellen. Először önmagunkon kell kezdenünk, hogy gyemekeink már a családban lássák a jó példát édesanyjukban.

A szép, tartalmas és tanulságos felolvasást a közgyűlés nevében köszöni a Plébános úr, tartalmát röviden németül is elmondja és kívánja, hogy a felolvasásban hangoztatott eszmék az oltáregyleti tagok szívében visszhangra találjanak. Továbbá ama meggyőződésének ad kifejezést, hogy sok hölgynél bizonyosan nem a „Putzsucht“ az oka a fölösleges toilette költségeknek, hanem a bátorság hiánya az egyszerűbb öltözködéshez; ha többen elhatároznák, jobban mondva el mer-nék határozni az egyszerűséget, mindjárt könnyebben menne a takarékosság.

6.) *Péchy* Helén pénztári jelentése következik. Az 1913. évi bevétel: 828 K. 63 fill., kiadás: 386 K. 57 fill. Pénztári maradvány: 442 K. 06 fill. Van az egyletnek még egyéb vagyona is, alapítványokban, kötvényben, úgyhogy az egylet törzsvagyona 1913. év végével 1309.02 Kor.

A Plébános úr a pénztári kimutatással kapcsolatban jelenti, hogy az évi számadásokat két választmányi tag átnézte, és rendben találta. Köszönetet mond a pénztárosnak fáradságáért és kéri, hogy tisztét továbbra is tartsa meg és egyuttal a felmentést a közgyűlés nevében megadja neki.

7.) Indítványok során *Lázár Béla* tisztelendő úr a tagokat lapjaink (a *Pfarrblätter* és *Tudósító*) 1914. évi előfizetésének megújításra és új előfizetőknék a gyűjtésére szólítja fel. — Szakátsné rendes és pártoló tagok gyűjtésére kéri a közgyűlés tagjait. Egyúttal indítványozza, hogy a havi oltáregyleti szt. misék ezentúl ne d. e. 10 órakor, mint eddig, hanem reggel 7 órakor mondassanak, mert akkor könnyebb egyúttal a közös szt. áldozást elvégezni. A *Plebános* úr erre azt javasolja, hogy az oltáregyleti 10 órai szt. mise maradjon meg, de a közös áldozási szt. misét szivesen mondja reggel 7 órakor. Ezzel a gyűlés véget ért.

Egy jelen volt tag.

Titkári jelentés az Oltáregylet 1913. évi működéséről.

Az idő óramutatója ismét fordult egyet azóta, mióta utoljára összejöttünk, hogy egymásnak leszámoljunk, egymástól számot kérjünk a kötelesség hű teljesítése felől. Újból egy év telt el, —egyletünk 55-dik éve — melyet egyesületünk életében az újrábredés korszakának nevezhetünk. Oltáregyletünk — ha fel bírunk emelkedni e fogalom értelmezésének magaslatára — fenségesnek mondható. De kellő magaslatára csak úgy juthat, ha tagjaiban megvan az összhang, a kölcsönös támogatás az egy cél felé törekvésben. Hogy ez létre jöhessen lelkünkben még erősebb közérzetnek kell kifejlődnie s egyletünket a teljes megizmosodás útjára kell terelnünk. Ezt elérhetjük, ha teret adunk az oltáregyleti tevékenységben a férfiaknak is. Hisz abban mindenki kiveheti részét: úgy a nő, mint a férfi, a nő kézimunkával, templom ékesítésével; a férfi pl. irodalmi tevékenységével, egyházi célokat szolgáló ipartárgyaival.

Hasznos és előnyös volna, ha nagyobb működési kört is teremtenénk egyletünknek, sőt munkásságát eredményesebbé tehetnénk, ha vármegyénkben, illetőleg esperesi kerületünkben nő és férfi tagokat gyűjtve, megalakítanók esetleg a *fiókköröket*. Ezelőtt 3 évvel nálunk is megindult egy kis mozgalom ebben az irányban, kívánatos volna, ha a megkezdett munka folytatódna.

Legyen szabad most egynehány szóval egyletünk évi működéséről beszámolnom.

A múlt évi közgyűlés azt a határozatot hozta, hogy a szokásos hangverseny helyett tárgysorsjátékot rendez a templom fűtése javára. A sorsjáték meg is történt nem remélt fényes sikerrel, mert a kitűzött célra 2151 60 K. jövedelmezett. E fényes eredményért első sorban Bod Péternét illeti az elismerés. Hálaival tartozunk továbbá a 20-as bizottságnak és a nemesszívű adakozóknak is.

Egyesületünk munkaórái látogatóinak száma örvendetes emelkedést mutat, habár a megjelenők száma még mindig nem áll arányban a tagok számával. Én hiszem, hogy egyletünk minden tagjának óhajtása a munkásságot emelni, mert csak így közeledhetünk kitűzött célunk felé, csak így mutathatjuk be hitünkhöz való feltétlen ragaszkodásunkat, csak úgy tudunk az oltáregyleti missió szolgálatában megfelelni, ha azt minden ízében teljes erőnkől támogatjuk. Ezért öntsünk még pezsgőbb életet egyesületünkbe a munka megosztásával s mutassuk meg, hogy 99 rendes tag közül nemcsak 15—22, hanem ennek legalább is kétszeresse ajánlja fel munkás kezét a közügyért, a szent célért.

Munkaóráinkat a főmélt. hercegasszony és herceg-plébános urunk hasznos irodalmi termékekkel látják el, hogy azoknak felolvasásával a kézimunkát szellemi táplálék is kísérije.

Nem hagyhatjuk felemlítés nélkül a Stöhr kisasszonyoknak önzetlen, odaadó, fáradságot nem ismerő készségét, hogy munkaóráinkon a jelenlevőket szakszerű utasítással látják el.

(Majd felsorolja a jelentés a munkaórákon készült dolgokat s felemlíti Lattenberg Lajosné 200 koronás alapítványát, melyet azon szándékkal tett, hogy annak kamatai életében és halála után tagsági díjának fedezésére szolgáljanak. Tudósítónk ezekről annak idején megemlékezett.)

Az imádási órák látogatottsága a multhoz képest szintén örvendetes emelkedést mutat, mert volt hónap mikor 70 tag is volt jelen. Az egyleti miséket azonban átlag csak 20 tag látogatta. Az év folyamán egyletünkből eltávozott 1, kilépett 4, meghalt 2, új tagokul beléptek 13, így a tagok létszáma volt 215. Ezek közt van 116 pártoló, 56 rendes, kék egyúttal pártoló tagok is és 43 rendes tag.

Jelentésem kezdetén az elmúlt évet újraébredés korszakának neveztem. Kinek tulajdoníthatjuk az ébredés korszakát? Az Isten

Oltáregyletünket nemes szívű, áldozatkész munkás Védnöknővel áldotta meg, kinek fenkölt lelkülete egyleti életünk minden egyes mozzanatában értékes nyomot hagy s ki nemcsak akkor nemes öre és kiváló jótevője egyletünknek, midőn szerencsések vagyunk őt körünkben tisztelhetni, hanem a távolban is szakadatlan nagy érdeklődést mutat egyesületünk élete iránt. A Mindenható áldja meg nemes szívű főméltóságú Hercegasszonyt ezért a megbecsülhetetlen vezető munkásságáért.

Hasonlóan kell adóznunk egyletünk Igazgatójának, herceglebános urunknak, aki semmi munkától, tehertől, áldozattól vissza nem riadva dolgozik egyletünk fejlődésén. Ez évben is sok tanujelét láttuk annak, hogy mennyire szívén viseli lelki életünket, bizonyítják ezt a konferenciák: a hit megvilágítására, a missiók: hitünk megerősítésére: az „Egyházi Tudósító“: a katolikus élet tájékoztatására. Ezekben volt szerencsénk az Oltáregyletünk ez évi működéséről beszámolni, kérve az igen tisztelt közgyűlést, hogy azt jóvánhagyólag tudomásul venni sziveskedjék.

Szakáts Károlyné
egyleti titkár.

Tájékoztató.

Vasárnapok. *Hatvanad vasárnap.* (Dom. sexagesima, febr. 15.) *Sz. lecke:* II. Kor. 11, 19—12, 9. — Sz. Pál felsorolja, hogy mennyit munkált és szenvedett az evangéliumért. *Evangelium:* Luk. 8, 4—15. — Példabeszéd a magvetőről, amelyet ő maga meg is fejt a tanítványainak.

Ötvened vasárnap (Quinquagesima, febr. 22.), melyet a nép nyelvén farsang=vasárnapnak nevezünk, mert utolsó vasárnap a farsangban. *Sz. lecke:* I. Kor. 13, 1—13. — A szeretet fontossága, tulajdonságai és dicsőítése. *Evangelium:* Luk. 18, 31—43. Krisztus előremondja szenvedéseit és meggyógyít egy vakot.

*Nagybőjt I. vasárnapja.**(Quadragesima (Márc. 1.) *Sz. lecke:* II. Kor. 6, 1—10. — Az apostol arra int, hogy munkálkodjunk a nyert kegyelemmel. *Evangelium:* Máté 4, 1—11. — Miután Krisztus 40 napig böjtölt, az ördög megkísérli.

* *Jegyzet.* Kalendáriumokban a nagybőjt vasárnapjai a szentmise kezdőszavaival jeleztetnek. Pl. Invocabit, Reminiscere, Oculi, Laetare, Iudica, stb.

Nagyböjt II. vasárnapja. (Márc. 8.) *Sz. lecke:* I. Thesz. 4, 1—7. Az apostol igazi keresztény életre buzdít. *Evangelium:* Máté, 17, 1—9. Jézus három tanítványa előtt megdicsőült Thabor hegyén.

Hamvazószerda—Nagyböjt. A tulajdonképeni nagyböjti időszak hamvazó szerdával (febr. 25.) kezdődik. Húshagyó kedd utáni szerdán a pap hamut szentel és ezen hamuval meghinti a hívek fejét, miközben ama sokat jelentő szavakat mondja: „Memento homo, quia pulvis es et in pulverem reverteris,” Emlékezzél meg, oh ember, hogy por vagy és porrá leszel.” E szerzés tartás semmiségünkre, halandóságunkra emlékeztet s ezzel alázatosságra s bűnbánatra buzdít. Ezen hamu a virágvasárnapi barkák elégetése után maradt hátra: ez is arra figyelmeztet, hogy minden mulandó ezen a földön, ne vesselem bele magam tehát egész lélekkel a hiuságokba.

A mai nap szigorú böjt s e nappal kezdődik a **nagyböjt**, mely 40 napig tart, emlékeztetve minket Krisztus Urunk böjtlésére. Ezen szent időnek célja: készüllet a húsvéti nagy ünnepekre és bűnbánat elkövetett bűneinkért; hogy Jézus példáját kövessük s neki némileg a szenvedésben társai lehessünk; hogy a testnek vágyait fékezni megtanuljunk s hogy magunkat az anyaszentegyháznak alávéssük.

A böjti fegyelem jelenlegi formája kettős: *megtartóztatás a húseledelektől* és *egyszeri jóllakás naponta*. Az elsőre kötelezve vannak: 7 éves korától kezdve minden keresztény ember, mindkettőre pedig a 21–60 éves keresztények bizonyos időkben. Természetesen van sok kivétel és felmentés, melyek a Tudósító I. évfolyamának I. számában (12–13 oldal) találhatóak. Jelen évre a tavalyi böjti fegyelmet rendelte el pápai felhatalmazás folytán Püspök Atyánk.

Időről időre közöljük úgy a böjt módját, mint idejét. Kérjük azonban híveinket, ne hágiák át könnyelműen e szigorú parancsot, hanem használják fel az abban gyökerező óriási erőt lelkük tehetségeinek kivirágzására, s az erényben való előhaladásra, szabadságuk kivívására.

Ha azonban valakinek nehézségei támadnának, kérjenek felvilágosítást a lelkiatyáktól, akik szívesen állnak e tekintetben is rendelkezésükre akár tanácsaikkal, akár pedig felmentés kieszközlésével. *Szigorú böjti napok* (húst nem szabad enni s a 21–60 évesek csak egyszer lakhatnak jól naponta) febr. 25. (hamvazó

szerda) a nagy böjt *összes péntek*ei (febr. 27, márc. 6, 13.) és márc. 4 (kántorböjt szerdája.) A nagyböjt többi napjai (a vasárnapokat kivéve, melyeken nem böjtölünk) *enyhített böjti napok* (21=60 évesek csak egyszer lakhatnak jól naponta, de húst ehetnek). Nagyon jól teszik a hívek ha az esti étkezésnél is tartózkodnak a húseledelektől.

„Jó az imádság böjtteléssel és alamizsnával inkább, mint az aranykincs gyűjtése.“ (Tób. 12, 8.)

Húsvéti szentáldozás ideje egyházmegyénkben hamvazó szerdával kezdődik s tart Szentháromság vasárnapjáig. Az anyaszentegyház negyedik parancsolata így szól: Bűneidet minden esztendőben meggyónjad és legalább húsvét táján az Oltáriszentséget magadhoz vedd.

Szent v. tiltott idő is hamvazó szerdával kezdődik s tart húsvét után való vasárnapig (febr. 25 — ápr. 19-ig). Kath. keresztényeknek ezen időben nyilvános táncmulatságon *súfyo*s bűnterhe alatt tilos résztvennie. Az egyház ezen időben táncal egybekötött mennyegzőket nem áld meg.

Megkérelő szentségimádás lesz húshagyó kedden (febr. 24.) azon sok bűn kiengesztelésére, amikkel ezen napokban világszerte megbántják az emberek Jézus szentséges Szívét. Az Oltáriszentséget 12 órakor kiteszük s kiteve marad 6 óráig, amikor rövid ájtatosság után visszahelyezzük. Látogassuk ezen időben minél többen a szentségi Jézust!

Misealapítványok: febr. 14-én *Brem* Rozália, 27-én *Brem* Károly, márc. 1-én *Brem* Lipót, 5-én *Brem* Frigyes lelkiüdvéért lesz szentmise.

Prédikációk és kereszténytanítások: *Magyar nyelven:* márc. 1. d. e. 10 órakor (első vasárnap); febr. 22-én este 6 órakor. *Német nyelven:* febr. 15, 22, és márc. 8. d. e. 10 órakor; —febr. 15-én este 6 órakor.

Böjti prédikációk: *Magyarul:* a nagyböjt vasárnapjain este 6 órakor. Tartja Márton Andor árvaházi plébános. *Németül:* a nagyböjt péntekéin este 6 órakor. Tartja a herceg-plébános úr.

Prédikáció után rövid ájtatosság és *keresztcsókolás* lesz. (Az ereklye, melyet ilyenkor megcsókolunk, az édes Udvözítő eredeti keresztjének egy kis darabkája.

Hó és nap.		Idő.	Hely.	T á r g y.
Feb. 16	H.	1/27 ó.	Kápolna	Urak kongr. rendes ájtat.
18	Sze.	1/23 ó.	Polg. fiuisk.	Oltáregylet munkadélutánja
20	P.	3—4 ó.	R. k. iskola	Népkönyvtár
"	"	6 ó.	"	Urak kongr. rendes összejövetele.
22	V.	1/2 12 ó.	Városh. ter.	Hitközségi rendes közgyűlés
23	H.	6—7 ó.	Iskola	Patronage felolvasó délutánja
24	K.	12—6 ó.	Templom	Megkérlelő szentségimádás
27	P.	3—4 ó.	Iskola	Népkönyvtár
"	"	6 ó.	"	Urak kongr. összejövetele
"	"	6 ó.	Templom	Német bőjti szentbeszéd
28	Szo.	8 ó.	Polg. fiu isk.	Népszöv. rendes havi gyűlése
Márc. 1	V.	6 ó.	Templom	Magyar bőjti szentbeszéd
2	H.	1/27 ó.	Kápolna	Urak kongr. rendes ájtatossága
4	Sze.	1/23 ó.	Polg. fiu isk.	Oltáregylet munkadélutánja
5	Cs.	10 ó.	Templom	Oltáregyleti sz. mise
"	"	1/24 ó.	Iskola	Tanítótestület havi konferenciája
"	"	5—6 ó.	Templom	Szentségimádási óra
6	P.	d. e. 7 ó.	Templom	Jézus szt. Szive ájtatossága
"	"	3—4 ó.	Iskola	Népkönyvtár
"	"	6 ó.	R. k. iskola	Urak kongr. összejövetele
"	"	6—7 ó.	Templom	Német bőjti szentbeszéd
8	V.	6 ó.	Templom	Magyar bőjti szentbeszéd
9	H.	6—7 ó.	R. k. iskola	Patronage felolvasó délutánja
12	Cs.	este 7 ó.	Kápolna	Konferencia beszéd urak részére
13	P.	3—4 ó.	Iskola.	Népkönyvtár
"	"	6 ó.	"	Urak kongr. összejövetele
"	"	6 ó.	Templom	Német nagybőjti szt. beszéd
"	"	7 ó.	Kápolna	Konferencia beszédek urak részére
14	Szo.	7 ó.	Kápolna	Konferencia beszédek uraknak
15	V.	6 ó.	Templom	Magyar nagybőjti szentbeszéd
16	H.	1/27 ó.	Kápolna	Urak kongr. rendes ájtatossága

Jegyzet. Januári számunkban terjedelmesebben hoztuk ezt a „Tájékoztató naptárt“, hogy világosabban lássák híveink az egyesületi és hitélet képét. Ezután már csak a ritkábban s épen azért könnyebben elfelejthető dátumokat hozzuk. Általánosságban megjegyezzük, hogy 1.) a *cselédkör* minden vasárnap d. u. 1/24—3 óráig; a *felsőbb* osztályosok *kongregációja* minden szombaton d. u. 1/26-1/27-ig; 3.) az *alsóbb* osztályosok *kongr.* minden szerdán d. u. 1/25-1/2 6ig tartja összejöveteleit; 4.) minden kedden 3 órakor sz. Antal kenyér kiosztás a sokrestyében. 5.) minden szerdán 6—7-ig az egyházi zeneegyesület énekórája a kath. iskolában.

Hitközségi ügyek.

Meghívó. A helybeli belvárosi róm. kath. egyházközség 1914. február 22-én d. e. 1/2 12 órakor tartja rendes egyházközségi *közgyűlését* a városi tanácsház termében, melyre a hitközség tagjai ezennel meghívottnak. *Napirend:* 1. Az egyházközség számadása az 1913. évről. 2. Az 1914. évi költségvetés. 3. Esetleges indítványok. Az 1913. évi számadások folyó év február 8-tól február 21-ig betekintés végett, a plebánia irodában ki vannak téve. Esetleges indítványok csak akkor bocsáttatnak tárgyalás alá, ha a közgyűlés előtt legkevesebb 8 nappal a plebániái hivatalnál írásban benyújtatnak. Herceg Hohenlohe főesperes=plebános.

Egyesületi élet.

Népszövetségüök estélye. *Konferansz a kabaréról.* Január 31-ike óta minden nap nevetve kelek és nevetve fekszem. És mégsem tudtam a mai napig kellőképen kinevetni magam. Én tudni illik az igazgatón nevetek. Szegény jó ember! Odakölcsonozte a polg. leányiskola tornatermét a népszövetség estélyére, s mi hálás publikum kinyomtuk a tornaterem oldalát. Hogy mit csinál ilyenkor egy igazgató? No hát épen azon nevetek, hogy mit csinálhat? De azt találja ki ő. Nekem is benyomták az oldalamat és én kitaláltam, hogy mit csináljak.

Különben a dolog így történt: Hire ment, — mert hát mi nek nem megy hire nálunk, — hogy a népszövetségi hölgyek „Gabaret estélyt“ rendeznek. Szaladtam a szomszédba s mondok: No!! Józsi, adjál kölcsönt. Az én szomszédom — eltérőleg a rendes szokástól — jó szomszéd. Nyul a tárcája után és kérdi: Mennyi kell? Mondom neki: Húsz. Ő szó nélkül — azt sem kérdezve, mikor remélheti vissza, — egy vadonat új húszfillérest nyom a markomba. (Tudta ő jól, hogy itt nem koronákról van szó, mert föltételez rólam annyi belátást, hogy koronákért nem fordulok altanárhoz.) Ha nem indiskrét a kérdés, — mondja ő — mire a pénz? A népszövetségi kabaréba megyek, mondom én. Elengedem a kölcsön összeg felét, ha hűségesen elmondod majd, amit láttál és hallottál. — Jó, mondom én, ha te ilyen nemesszivű vagy, magam sem maradhatok hátrább. Én elengedem a másik felét. —

Igy kiegyezvén, elmentem. S mivel a legmértékletesebben becsületes ember is erkölcsi kutyakötelességének tekintené, hát én is elmondom, hogy mi volt ott. Mi volt? Hát szüret. Szüret a hölgyeknek. Ők beszéltek, beszéltek, énekeltek, énekeltek, szavaltak, szavaltak és nekünk muszáj volt hallgatni. Ez nekik az ideális állapot! Most az egyszer nekünk is az volt, mert nem mérgesen beszéltek. Jó kedvük volt. Szívesen hallgatják ilyenkor őket még a házas emberek is.

Igaz is a! A húsz fillért leadtam az ajtónál. Ujsághyné és Szakáts K.-né tagtársak vették fel az összeget. Nyugtát nem adtak róla, mégis meg vagyok nyugtatva, mert olyan becsületes képük van. Amikor még pénzem akadna, azt is szívesen fognám rájuk bizni.

A műsort *Gangl* Emma kezdte. Szellemesen és néretül. Azt ígérte, hogy a XX. század legnagyobb művésznője fog föllépní: Signorina Margarita. Amint a művésznő megjelent a deszkán, mindjárt látták az én éles szemeim, hogy be vagyok csapva. Signorina Margaritát nem ismerem ugyan, de *Vámszer* Margitot igen. Nem tudom, hogy a korzón ki szokta kíséni, mert soha sem járok korzózni. Zongorán azonban *Erdélyszky* Baba kísérte. Az sem igaz, hogy a XX. század legnagyobb művészei, mert ezt ma már nem lehet tudni, hogy ki a legnagyobb. Azért én sem állítanám. De az már szigorú igazság, hogy kedves, szép, magas színvonalú élvezetet nyújtottak föllépésükkel.

*Győryné*t sok előnyös oldaláról ismerem már. Hogy hány ilyen oldala lehet, azt nem is sejtem, mert gyenge vagyok a geometriában. De most újabb három oldalát ismertem meg. Először: mint lelkes, buzgó és ügyes alrendező. Másodszor mint szellemes és temperamentumos konferansziert, de megismertem harmadszor és nem utoljára egy rossz oldalát is. Mert ő is be akart csapni. Azt mondta, hogy repülőgépen érkezett egy művésznő, s erre föllép *Mihály Gyuláné* ö nagysága. Amint eljátszotta *Sinding* darabját, a legnehezebb zongoradarabok egyikét, mindjárt láttam, hogy Győry mama falhoz állította a t. c. publikumot. Hiszen ez úgy játszik, mint egy angyal. Az angyalok pedig nem járnak repülőgépen, még kitörnék a nyakukat. Az angyalok konzervatívak. Általában az égben a modern haladás kevés tért hódít. De a „modern“ ember is.

Magjerekné énekét mai napig sokszor hallottam már, s ha az ég jóindulattal lesz hozzám, még sokszor fogom hallani, mert ő minden jótékony és minden nemes célra kész örömet ajánlja azt a szép Isten adományát, amellyel gyönyörködtetett. Ha valaki sokszor szerepel és mindig lélekből azt mondhatjuk rá, hogy nagyon szép volt, annál nagyobb elismerés nincsen. És pedig újra nagyon szép volt.

Képzeld! berohan Győry mama és képéből kikelve ellelkendezi, hogy megérkezett Jászay Mari s szavalni fog, de mindjárt. Kellemesen csalódtunk. (Nem Győry mamában, aki előbb is becsapott, de a hozott hirben.) Mert mi nekünk Jászay Mari, ha *Bodnét* hallgathatjuk? Endrödytől: „Visszavárlak“ és Kiss Józséftől: „A rab asszony“=t szavaltta abban a tapsviharban, amely a falakat repesztette meg, fülünkről nem is szólva. Soha sem szerettem a szavalatokat. Ekkor vala pálfordulásom. Azóta szerettem, mert láttam, hogy a kötött és csengő-bongó külső formába mély művészetet lehet belevinni.

Most következett az a pont, ahol én akkorát füllenthetnék, amekkora a számon kifér. De nem teszem. Akár milyen szokatlan is, megmondom az igazat. Nem tudom, mi volt a programm következő pontja. De igazán nem tudom. Eléggé szavahihető tanuk modját, hogy *Maschalkó* Herminke olvasott fel egy derüs hangulatú német novellát, kedvesen csacsogva a nép gyönyörűségére. De bizony nem az én gyönyörűségemre. Mert előttem akkor egy iskolai fali tábla állott, amelyik mögül sem szélteben, sem hosszában, semmiféle fondorkodás útján előpislogni nem tudtam. Amikor tapsolni kezdett, csak akkor vettem észre, hogy ez a falitábla nem is annyira tábla, mint inkább Általános Apukánknak a háta volt. Így hát nem csoda, ha azt gondoltam, hogy a Herminka valami táncot lejtett és én is kezdem tapsolni. De amint észrevettem a tévedésemet, kiabáltam: „hogyan volt, hogyan volt.“ Ők azonban semmi hajlamot nem mutattak ahhoz, hogy a gyengébbek kedvéért újra felolvassák a novellát. Más elégtételt nem tudván venni magamnak, Ujsághyné tagtárshoz fordultam: adná vissza nekem a belépődíjnak ezen pontra eső részét. Persze ő is olyan, mint minden pénztáros. Mindent elnyel, vissza semmit sem ad.

A „Gügyü“? oh az jó volt. Igazé, hogy a székely ember

valami torokkreszelő gabonapálinkát értene ez alatt a szép név alatt. De nekem ez az elnevezés arra volt jó, hogy mindjárt tisztában legyek azzal, hogy Kálnoki Izidor nem székely. *Adamkovitsné* elemében volt: kalapot vásárolt. (Könnyű a hölgyeknek az ilyen szerepet jól és természetesen játszani.) *Walter Olga?* Ő is elemében volt: hódított. Nemcsak a hadnagy urat, de minket is. *Fábry* hadnagy? ő is elemében volt: behódolt. *Kanabé?* ő is elemében volt: a klubba mehetett. Igen derűs hangulatban hallgattuk végig a minden részletében sikerült darabot. Sőt! még az Adamkovits bácsit is elhagyta a hideglelés, amint megtudta, hogy az a dupla kalapvásár nem is olyan komoly kereskedelmi ügylet, csak amolyan vígjáték: tréfa volt az ő ijesztésére. „Igazán kár, hogy csak szindarab volt, s nem a valóság“, mondja Adamkovitsné, — és mondja Fábry, — és mondja Kanabé! Hogy Walter Olga mit mond, azt igazán nem tudtam kitalálni.

Herceg úr! maga csinálta a legjobb viccet a kabaré estélyen. Vagy ha nem vicc volt, akkor súlyos tévedés. Megköszönte!! nekünk, hogy elmentünk az estélyre. — Szívesen máskor is. Sőt kérjük a rendezőség lelkes és buzgó hölgyeit, hogy többször szerezzenek nekünk ilyen élvezetet. M.

* * *

A mi buzgó főrendezőnk elvitte a tapsaink javát, s elvitte mindazoknak hálás elismerését, akik ügyeink előrehaladását szívesen látják. A kedélyesség, a szórakozás a miénk, az érdem a *Bodnéé*. Isten áldja érte!

A szellemi élvezeten kívül a sikerült estélynek eredménye, hogy a tagok száma is növekedett és a népszövetség egy kis tőkéhez is jutott. A 42 kor. tiszta jövedelem a Népszövetség kiadásainak fedezésére takarékbba tétetett.

A kath. legényegylet műsoros dalestélyét f. hó 8-án tartotta az Unikumban. A rendezőség, kinek fáradhatatlan munkássága a sikert már előre biztosította kitünő műsort állított össze, ami valóban meglepetés volt a nagyszámu közönségnek. A katonazenekar bevezető „Mágnás indulója“ Stritze-től és a rákövetkező „Egyveleg“ Verdi „Giovanna d' Arco“ c. operájából Dvorzak karnagy vezetése alatt a zenekartól megszokott tökéletes kidolgozásu kezdet volt. A többi darabok: Szerenádok és egyveleg finom interpretálása szintén elsőrangu zenei élvezet

volt. A közbeszótt poetikus lágy hangulatu énekszámok pompás színezéssel, biztonságukkal méltóan kapcsolódtak a művészi zenéhez és igaz büszkeségei lehetnek a kath. egyházi zene- és kath. legényegyesület énekkarának.

A dalestély szenzációja azonban a Koschat Tamás: „Parasztlakodalom Karintiában“ c. hatalmas keringő-idillje volt, a vegyeskar előadásában, katonazenekar kíséréte mellett. A fásztó, nagy énektudást igénylő darab osztatlan hatást tett. A megismétlés elől nem lehetett kitérni.

A darab jóideig szenzációja marad a hasonló estélyeknek, amihez teljes elismeréssel gratulálunk Resch P. Rudolf karnagy úrnak, kinek bámulatos energiájú munkáját a legteljesebb siker koronázta. — Más nehezen vállalkozhatott volna ily nehéz technikájú darabnak oly rövid időn való betanítására és csak az ő kiváló képességei tették lehetővé, hogy az idill művészi erejű előadást nyert.

Végül tánc, jó kedv megnyílása, poharak vándorlása, gondokat felejtő szolid hangulat vette át megérdemelt birodalmát.

A következő felülfizetéseket hálás köszönettel nyugtázzuk; Herceg Hohenlohe és neje 50 K., Herceg-plébános úr 10 K., özv. Reisch Alfrédné 2 K., Péchy Helén 2 K., Hauschkáné 3 K., Szabary Mihály 2 K., V. A. 5 K., Ujsági Géza 2 K., Weingart I. 5 K., Pászthy 3 K., Lemann Antal 3 K., Mali Antal 5 K., Glancheené 3 K., Andricsevics kapitány 2 K., Dunka A. 2 K., Dr. Verzár Ferenc 2 K., Reschné 2 K., Schneiderné 2 K., Gangl E. 2 K., Hannichné 2 K., Garabeth G. 2 K., Nyirő J. 2 K., Prokupok Sámuel 2 K., S. M. 2 K., Ucsnay 2 K., N. N. 2 K., N. N. 2 K., Hanusch József 1 K., Badilla J. 1 K., Blósz Ferenc 1 K., N. N. 1 Németh László, kereskedő 1 K., Weber András 1 K., Michnay Kálmán 1 K., N. N. 30 f., Rabb 80 f., ifj. Dalky 80 f., N. N. 80 f., N. N. 60 f., N. N. 80 f., Hannich 10 K., Schneider 10 Korona.

A **cselédkör** február 1-én oszonnával egybekötött táncmulatságot rendezett az iskolában. A jóízű fánkért és teáért a Főméltóságú Hercegasszonynak adóztak nagy hálával a cselédek. A vezető hölgyek közül többen voltak jelen, sőt kedves vendégeink is voltak.

Krónika.

Kitüntetés. Ő Felsége Weingart Jánost, a Magyar-Osztrák Bank igazgatósági tagját s a Bank helyi fiókjának igazgatóját a *Ferenc József-rend lovagkeresztjével* tüntette ki. A királyi kegy derék *egyháztanácsosunknak* a közélet terén szerzett érdemeit akarja jutalmazni. Öszintén gratulálunk.

Gróf Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök úr díszdoktori oklevelét jan. 18-án adta át a budapesti tudományegyetem küldöttsége Gyulafehérvárt, a rk. főgimnázium tornatermében rendezett meleg ünneplés keretében. Kegyelmes Püspök Atyánk magas szintjű és eredményekben gazdag működését és áldozatkészséget *Kiss János* dr. egyetemitanár, prorektor ecsetelte. A püspök úr meghatva mondott köszönetet a kitüntetésért. Azt hiszi, hogy az egyetem hittudományi kara azt a tevékenységet akarta értékelni, melyet ő a lelkek vezetésében, de különösen az ifjuság nevelésében igyekszik kifejtetni. Megnyugvására szolgál, ha azt mondják, hogy a katolikus és magyar névnek Erdélyben becsülést szerzett. Az ünnepélyen Gyulafehérvár színe-java jelen volt.

Kath. Népszövetség brassói nagygyűlése jan. 18-20-ig a nagy hóvihar ellenére is fényesen sikerült. A buzgó brassói hívek ezrei példásan kitartottak a 3 napon át rendezett különféle ünnepélyeken és gyűléseken. A vidékről is számosan jöttek el, hogy meghallgassák a népszövetség országos nevű vezéreit: Rakovszky Istvánt, Haller Istvánt, Huszár Károlyt, Ernszt Sándort, stb. Az 500 tagból álló brassói népszövetség hivatása magaslátán áll s nekünk is, kik majdnem hasonló viszonyok között élünk, utat mutatnak, hogyan kell a kath. öntudatot az életben érvényesíteni. Plebános urunk két előadása óriási tetszést aratott. Az egyikben a szépnek és jónak kultuszára buzdított, a másikban pedig azt fejtegette meggyőző logikával, hogy miként függ össze a lelki élet és a köztevékenység.

A csütörtöki „Kaffékrantz” febr. 12-én a Hermann-kertben farsangi mulatságot rendezett szindarabbal, ének- és zeneszámokkal. Ez a hölgytársaság már évek óta összejön csütörtöki estéken és csendben, zajtalanul, minden feltűnést kerülve ezreket gyűjtött jótékony célokra, Isten dicsőségére. Most is bocsánatot kérek, hogy csendjüket felzavarom s a nagy nyilvánosság elé viszem kedélyes életüket. Neveket nem fogok említeni, mert tudom, hogy nem emberek kedvéért teszik a jót, csak köszönetet mondok a kath. hitközség nevében hasznos tevékenységükért.

Konferencia beszédek Urak részére. P. Szinek Sándor budapesti lázárta atya márc. 12, 13, 14-én este 7 órakor a plebánia kongregációs kápolnájában (1. emelet, iroda mellett.) vallásos tárgyú előadásokat tart urak részére, melyeken nemcsak a kongregánisták, de más urak is részt vehetnek, kiket ezúton szeretettel meghívunk. Az előadások magyar nyelven tartatnak.

A kassai Egyházi Tudósító. Az „Egyházi közlöny”-ből vettük a következő sorokat: „Nagyszebenben már kitűnően bevált egy olyan kis helyi érdekű, egyházi híreket szolgáló lap, mely a hitközség tagjaival akarja röviden megismertetni a világ és magyar kath. egyház legkiemelkedőbb mozzanatait, de különösen

a hitközség életének fontosabb eseményeit. Páratlanul hasznos ez a hitéletre s épen azért örömmel fogadjuk a hírt, hogy Kassán is megindult a „Kassai Egyh. Tudósító”, melynek szerkesztője és kiadója Konrády Lajos kanonok-plébános, aki a kassai hitéletnek és templomkultusznak sajtóorganumát óhajtotta megteremteni a lapocskában”. Üdvözljük a testvérlapot, mely tudtunkkal a negyedik ilyen célú közlőny. Róvatai sokban megegyeznek a miéinkkel és a miskolciéval.

Jótékonyság.

Szt. Antal kenyér. Januárban kiosztatott 313 korona, 123 kenyér és 5 szegény részére 500 kiló tűzifa.

Temetőkápolnára és temp. fűtésére. *Dániel Jánosné* 5-5 kor. (N. U. útján.)

A „Tudósítóra” és „Pfarrblätterre” felülfizettek; *Bendnazek Mária* 2 K., *Iván Erzsébet* 2 K. *Bernitzky Ernő* 3 K. *Vértes — kozmai R. K. Plebániai Hivatal* 3 K., *Spelten Márta* 2 K., *Starrak Viktorné* 2 K., *Mally Eleonora* 2 K. *Hálás köszönet!*

Plebániai anyakönyvi hivatalból.

Megkereszteltettek:

Jan. 13-án: Sántha Erzsébet (sz. 1913. dec. 17.) — *15-én: Reinbacher Gertrud* (sz. 1913. dec. 8.) — *18-án: Mikulytíz Sándor* (szül. 1913. nov. 18) *Landmann Berta Friderika* (sz. 1913. nov. 30.) — *Bíró Zoltán* (sz. jan. 9.) *24-én: Bichler Stefánia* (sz. jan. 17.) — *25-én: Bodor Jenő* (sz. jan. 3.) — *31-én: Ruczny József* (sz. jan. 27.) — *Febr. 1-én; Szakáll Lajos* (sz. jan. 2.) — *2-án: Storcz János* (sz. jan. 8.) — *3-án; Török György Sándor* (sz. 1913. dec. 10.)
 „Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni és ne tiltsátok el őket tőlem, mert ilyeneké a mennyek országa.” (Jézus szavai, Márk 10, 14.)

Házasság szentségét fölverték:

Jan. 18-án: Stojec György és Woyta Mária. — *24-én: Braun Rudolf és Brunner Matild.* — *Febr. 1-én: Szakáll József és Veres Anna.*

„Mindannyian és mindegyiktek úgy szeresse feleségét, mint önmagát; az asszony pedig félje az ő férjét.” *Ephez. 5, 33.*

Halottaink:

Jan. 11-én; Torday Anna sz. *Andrássy*, 79 éves, szentségekkel ellátva; — *13-án: Fischer Ede*, 81 éves; — *18-án: Bauer Emma*, 34 éves; — *19-én: Drexler Magdolna* sz. *Bauer*, 84 éves, szentségekkel ellátva; — *30-án: Ploner Amalia* szül. *Stankovszky*, 55 éves.